ISIDORUS HISPALENSIS
12. Jh.
Seite 69r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

minata est ipsa ē & uocata esperia auespero stella occidentali
dicta. Sita ē autē inter affricā & galliā a septentrione pireneis
montib; clausa a reliquis partib; undiq; mari conclusa sa
lubritate cęli equalis omniū frugū generib; fecunda gem
marū metallorūq; copiis ditissima. Int̄ fluuiū eā flumina
magna. betis. mineus hiberus & tagus aurū trahens ut
pactolus habet puincias sex terraconensem. cartaginensē.
lusitaniā. galliciā. betica ⁊ transfreta e regione affrice tigi
taniā. Duę s autē hispanię citerior quę in septentrionis pla
gam a pirineo usq; ad cartaginē porrigit̄. ulterior quę
in meridiē a celtiberis usq; ad gaditanū fretū extenditur.
Citerior autē & ulterior dicta. quia citra & ultra ⁊; citra q̄a
intra ⁊ ultra. ut q̄d ultima ut q̄d ñ sit p̄ hanc ulla hoc est
alia tra.

De Libia.

Libia dicta q̄d inde libs flat hoc ē africus. alii dicunt
epauū iouis filiū qui mensim in egypto condidit. ex
casiopea uxore peperisse filiā libiā quę postea in affrica reg
num possedit. cuius ex nomine tra libia ē appellata ē. Africā
autē nominatā quēdā inde existimant quasi apricā quod
sit apta cęlo. ut soli & sine horrore frigoris alii dicunt affricā
appellari a uno ex posteris abrahę de cethura qui uocatus
ē afer de quo supra meminim̄. Incipit autē a finib; egypti
pgens iuxta meridiē p̄ ethiopiā usq; athlantē montem.
A septentrionali ū parte mediterraneo mari ciuncta claudit̄.
& in gaditano freto finit̄. habens puincias libiā cirenen
sem. pentapolim. tripoli. bihantiū cartaginē. numidiā.
mauritaniā. sitifensem mauritaniā. tingitaniā. & circa
solis ardorē ethiopiam. Libia cirenensis in parte affrice
pma ē a cirene urbe metropoli. quę ē in eius finib; nun